

Bozacı

– Sami Biber · 29 Mart 2020

Akşamın saat 22.00 Dolaylarıydı. Balkona çıktım sigara içmek için. Hava soğuk, bir taraftan da bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu.

Kendimi yağmurun sesine kaptırmış sigaramdan derin derin nefesler alıyor bir taraftan da Allah'a şükrediyordum.

Niçin mi şükrediyordum? Çünkü daha dün haberlerde İstanbul'un barajlarındaki su seviyesi ile ilgili bir haber verilmişti ve durum vahimdi. Barajlardan birinde su seviyesi %64, diğerinde %39 a inmişti.

Tüm ülkeyi olduğu gibi özellikle ülke nüfusunun beşte birini barındıran İstanbul'da da şu lanet virüs sebebiyle insanlar suyu daha fazla kullanıyorlardı ve böyle devam ederse su seviyesi yaz ayları başlamadan daha da aşağılara inebilirdi.

Şimdi yağın bu yağmur belki de barajları dolduracak, doldurmasa da su seviyesini belki daha yükseğe çıkaracaktı.

Bir nefes daha çektim sigaramdan ve usulca Emel Sayın'ın o kadife sesiyle bizleri mest ettiği güzel şarkıyı boru gibi sesimle mırıldanmaya başladım.

Çatlayan dudaklara
Sararan yapraklara
Kuruyan topraklara
Yağdır Mevlam su

Alev saracak kadar
Yandım yanacak kadar
Suya kanacak kadar
Yağdır Mevlam su.

Evet, Mevlam suyu yağırdırıyordu ama o an işte olan oğlum ve gelinim aklıma geldi. Acaba sabah çıkarken semsiye almışlar mıydı yanlarına? Eğer almadıysa kesin iliklerine kadar ıslanırlardı. "Vah benim evlatlarım vah. Islanmış sığana dönerler bu yağmurda." Diye düşünüp onlar için endişelenmeye başlamıştım ki yıllardır duymadığım, adeta tamamen unuttuğum bir ses geldi kulaklarıma:

"Boooo zaaaaa"

Hay Allah'ım ya. En son 1989 Yılında sadece üç ay yaşadığım Kocaeli merkez'de duymuştum ben bu sesi. (Kocaeli'de yedi sene kaldım ama ilk üç ay dışında hep Akmeşe köyündeydim.)

Çok çok eski bir dost ile sanki birden bire, hiç beklemediğim bir anda karşılaşmış gibi heyecanla balkonun sokağa bakan tarafına geçtim.

Bozacı tam olarak karşıımızdaki sokak lambasının altında balkondan kendisine bakan beni görünce bir ümit tekrar bağırdı:

“ Booooo zaaaaa”

Ben de ona baktım dikkatlice. Yaklaşık 50 yaşlarında zayıf bir adamdı. Bir askılığa asmış olduğu boza güğümlerini zorlukla taşıdığı belliydi.

Kendi kendime önce “Şundan bir litre boza alayım. Bu havada ne güzel gider.” Diye düşündüm ama sonra “ Kim bilir nerede, nasıl yapıyor? Ya adamda Korona virüs varsa? Öte taraftan oğlum ve gelinim hem bozayı asla sevmezler hem de bir sokak satıcısından böyle bir zamanda boza almış olmamdan dolayı bana söylenmedik laf bırakmazlardı. Onlarla münakaşa etmektense hiç almamak daha iyi olacaktı. Bozacı son bir umut tekrar bağırdı.

“Boooo zaaaaa.”

Utandım adamdan.

Utandım biraz önce oğlum ve gelinimin bu yağmurda ıslanacak olmasından dolayı endişelendiğimden.

Utandım o adamdan hiç olmazsa bir litre boza almadığım için

Ve en çok da neyden utandım biliyor musunuz?

Günlerdir, sosyal medyada “ Evinde kal Türkiye'm” Mesajları paylaştığım için utandım.

Nasıl evinde kalsındı o zavallı adamcağız?

Kim bilir evinde kaç nüfus onun eve getireceği ekmeğin yolunu gözlemekteydi?

Hem mecbur olmasa deli miydi bu soğukta koskoca iki güğümü sırtlayıp o yağmurun altında sırlıklam olarak boza satmaya uğraşsın?

Maalesef koskoca sokakta hiç kimse penceresini açmadı, balkona ya da evinin kapısı önüne çıkan da olmadı boza almak için.

Zavallı adamcağız, sırtladığı boza güğümleriyle " Booo zaaa" Diye bağıra bağıra evimizin önündeki yokuşu tırmanmaya başlarken ben hiç adetim olmadığı halde ikinci sigarayı yaktım ve arkasından " Ah ulan yalan ve kahpe dünya" Demekten başka bir bir şey yapamadım.